

ἐννοοῦν μόνον ὅ,τι βλέπουν, ἀπὸ ὅ,τι πάσχουν καὶ ὅ,τι ἰδίως τὰς ποιεῖ, τὰς ζημιώνει, τὰς βασανίζει. Αἱ ἄλλαι ὅμως, ἐκεῖναι ποῦ ἀνεπιτύχθησαν, καὶ ἀνοιξαν τὰ μάτια τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς των εἰς τὸ φῶς τῆς ἐπιστήμης καὶ εἶδαν μὲ τὰ μάτια αὐτὰ τὸ μέλλον σκοτεινόν, μὲ τὴν ἀνθρωπότητα καταρρέουσαν, τὴν φυλὴν ἀποκτηνουμένην, τὰς γενεάς, τὰς ὁποίας αὐταὶ κνοφοροῦν νεκρουμένας, τὰς πατρίδας κενὰς λογικῶν καὶ καλῶν πολιτῶν, τὰ φρενοκομεῖα καὶ τὰς φυλακὰς γεμάτων ἀλκοολικῶν, αὐταὶ δὲν ἠρκέσθησαν νὰ ἀναμετροῦν τὸ κακόν, ἀλλ' ὡς ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου πυρκαϊά, ἢ λιμὸς κατατρέφει τὴν χαρὰν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ὑπαρξιν ἐζήτησαν τὰ μέσα νὰ σωθοῦν καὶ νὰ σώσουν, καταπολεμοῦσαι τὸ οἰνόπνευμα διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου.

Φυσικὰ ἢ πρώτη ἀντίδρασις ἔγεινεν εἰς τοὺς λαοὺς, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τοῦ ψυχροῦ κλίματός των ἦσαν ἐπιρρεπέστεροι εἰς τὸν ἀλκοολισμόν. Εἰς τὴν Σουηδίαν ὁ πόλεμος ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1837. Αἱ γυναῖκες προσηλύτισαν εἰς τὰς ἰδέας των τοὺς διαπρρεπεστέρους πολιτευτὰς τῆς χώρας καὶ κατώρθωσαν διὰ τοῦ πρώτου σωματείου τῆς Ἐγκρατείας (Temperance) νὰ κλείσουν ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας 170,000 ποτοποιεῖα. Τὸ οἰνόπνευμα περιῆλθε μονοπωλιακῶς εἰς τὸ κράτος καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ εἰσόδημα διετεθῆ ἀποκλειστικῶς εἰς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς, δηλαδὴ εἰς ἴδρυσιν σωφρονιστηρίων, φρενοκομείων, εἰς σύστασιν τεῖοπωλείων καὶ ἀναγνωστηρίων καὶ λουτρῶν καὶ ἀθλητικῶν λαϊκῶν κέντρων τέλος, τὰ ὁποῖα ἀποσποῦν τὸν ἐργάτην ἀπὸ τὴν ταβέρνα καὶ τὸν μεταφέρουν εἰς αἰθούσας θερμὰς, ὅπου ἀγνίζει τὸ τέϊον καὶ εὐρίσκει βιβλία εὐχάριστα καὶ περιοδικὰ, σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐργασίαν του καὶ ἀκούει ρήτορας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γυναῖκας ἰατροὺς καὶ ἱεροκήρυκας, αἱ ὁποῖαι διὰ πινάκων ἀνατομικῶν ἐκθέτουν, ὑποδεικνύουν καὶ διὰ στατιστικῶν ἀποδεικνύουν τὴν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν τοῦ οἰνοπνεύματος ἐπὶ τῶν ἀτόμων καὶ ἐπὶ τῶν γενεῶν.

Τὰ διάφορα ἔκτοτε σχηματισθέντα κατὰ τοῦ οἰνοπνεύματος σωματεῖα ἄριθμοῦν σήμερον τριακοσίας χιλ. μέλη, ἀνδρας καὶ γυναῖκας. Ἐξ αὐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι χιλ. γυναῖκες δὲν πίνουν ποτὲ ὄχι μόνον οἰνόπνευμα, ἀλλ' οὔτε κρασί καὶ μύρα καὶ κηρύττουν τὴν γενικὴν ἀποχὴν ὄλων τῶν περιεχόντων οἰνόπνευμα, ἔστω καὶ εἰς ἐλαχίστην δόσιν.

Εἰς τὴν Νορβηγίαν ὁ πόλεμος ὑπῆρξεν ἐπίσης ἀμειλικτος, διὰ νὰ περιορισθῶ σήμερον εἰς τὰς δύο μόνον αὐτὰς βορείους χώρας. Καὶ ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1895 ὑπῆρχαν 860 σωματεῖα κατὰ

τοῦ οἰνοπνεύματος μὲ διακοσίας περίπου χιλ. μέλη ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο τρίτα εἶναι γυναῖκες καὶ παιδιὰ. Διὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἡ κατανάλωσις οἰνοπνεύματος κατ' ἄτομον κατῆλθεν ἀπὸ δέκα ἕξ λίτρας εἰς τρεῖς μόνον.

Εἰς τὴν Σουηδίαν δὲ ἡ ὁποία πρὸς πενήντα ἔτων κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν καταλανώσεως ἀνὰ τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη, σήμερον κατέχει τὴν προτελευταίαν μὲ κατανάλωσιν τεσσάρων λιτρῶν κατ' ἄτομον, ἐνῶ ἡ Γαλλία, ὅπου αἱ γυναῖκες μένουν ἀδιάφοροι, ἡ κατανάλωσις κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν μὲ 14 λίτρας κατ' ἄτομον ἂν καὶ βαρύτερα φοροληγμένον.

Τώρα θὰ ἐπαναληφθῆ ἴσως καὶ πάλιν, ὅτι ἡμεῖς σχετικῶς δὲν ἔχομεν πολλοὺς ἀλκοολικοὺς. Εἰς αὐτὸ ἀπαντῶ, πρῶτον ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα μας δὲν ὑπάρχουν στατιστικαί, ἔπειτα ὅτι οἱ πλεῖστοι ἀπὸ τοὺς σοφοὺς μας ἐπιστήμονας δὲν πολυκαταγίνονται μὲ τέτοια μικροζητήματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν τίποτε νὰ κερδίσουν. Ἴσως μάλιστα ἰατροὶ καὶ δικηγόροι χωρὶς πελατεῖαν θὰ χάσουν, οἱ μὲν πελάτας ὑποθέσεων ἐγκληματικῶν, οἱ δὲ πελάτας ἀλκοολικῶν κληρονομικῶν ἀσθενειῶν.

Ἐκεῖνο ποῦ βλέπομεν ὄλοι μας καὶ τὸ ὁποῖον βροντοφωνεῖ τὴν βαθμιαίαν διάδοσιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἶναι ὅτι εἰς κάθε γωνίαν δρόμου μικροσυνουικίας, πόλεως ἢ χωριοῦ, πρὶν γίνῃ μπακάλικον γίνεται ταβέρνα, ὅτι τὰ μὲν εἰς τὰ μεγάλα κέντρα πολλαπλασιάζονται, ὅτι τροφοδοτοῦνται ἀπὸ νεώτατα παιδιὰ τῶν καλλιτέρων οἰκογενειῶν, τελευταίως δὲ καὶ ἀπὸ κ υ ρ ί α ς τοῦ καλοῦ κόσμου.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ bourgeoisie ἀκολουθεῖ κατὰ βῆμα τὸν καλὸν κόσμον καὶ αἱ ἐπαρχίαι τὴν πρωτεύουσαν, ὑπάρχει φόβος μήπως συμβῆ εἰς τὰς Ἑλληνίδας τὸ ἀντίθετον ἀπὸ ὅ,τι ἔγεινεν εἰς τὰς γυναῖκας ἄλλων λαῶν. Ἄντὶ νὰ περιορίσουν τὸν ἀλκοολισμόν, νὰ γίνουν ἀλκοολικαί. Λοιπὸν, κύριε Εὐταξία, φόρον ἀμειλικτον, βαρύν, ἀνιλεῖ εἰς τὸ οἰνόπνευμα. Εἶναι ὁ ἀναγκαῖος καὶ ὁ σωτηριώτερος φόρος, τὸν ὁποῖον ὑποβάλλετε.

K. HAPPEN

(Die schlanke Wasserlilje)

Τὸ κρῖνον τοῦ νεροῦ καμαρωμένο σηκώνει τὸ κεφάλι τοῦ ψηλά, καὶ βλέπει τὸ φεγγάρι ἐρωτευμένο, ὅταν νὰ τὸ χαιρετᾷ δειλά.

Ἐντροπισμένο σκύφτει τὸ κεφάλι, καὶ γέρνει ἀγάλια κάτω ἔς τὸ νερό. Ἐμπρὸς ἔς τὰ πόδια του τὸν βλέπει πάλι τὸν ἐραστή του τὸν ὠχρό.

(Ἐρρίκου Χάινε τραγοῦδιον. Μετάφρασις Α. Βλάχου)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ κ. ΓΡΙΒΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΝ Β'

Τὸ δὲ τμήμα τῆς Δημοσίας ὑγείας ἀναγράφει εἰς τὸ πρόγραμμά του, τὴν καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως, τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, τὸν περιορισμὸν τῆς θνησιμότητος τῶν νηπίων, τὴν βελτίωσιν τῶν ὑγιεινῶν ὄρων τῶν σχολείων, τὴν μέριμναν ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ἐργατῶν μητέρων καὶ ἐργατῶν ἐν γένει. Ἄν ἡ δημοσία ὑγεία παρουσιάζει τόσας ἐλλείψεις, τοῦτο δέον ν' ἀποδοθῆ εἰς τὴν ἀγνοίαν, ἀμάθειαν καὶ ἀμέλειαν τῶν μητέρων καὶ τῶν συζύγων καὶ κατὰ τὴν Lady Aberdeen, εἰς τὴν ἀμεριμνησίαν τῶν γυναικῶν ἐκείνων, αἰτινες, ἐν ἐγωϊστικῇ ἀσφαλείᾳ, ἀπολαμβάνουσι τῶν ἀγαθῶν τοῦ πλοῦτου των καὶ τῆς εὐμαρείας τοῦ βίου. Ὁ Pasteur εἶπεν ὅτι ἔγκειται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐκλείψῃ πᾶσα κολλητικὴ νόσος ἐκ τοῦ κόσμου. Ἡ φθίσις διανοίγει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μεγαλεῖτερα χάσματα ἢ ὁ φονικώτερος τῶν πολέμων. Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι προσφέρουσι κατ' ἔτος 2000000 θυμάτων, ἡ Ἀγγλία 82000, ἡ δὲ μικρὰ Ἑλλάς κατ' ἀναλογίαν, ἔτι πλεονέτερον, 5,000! Κατὰ τὴν Lady Aberdeen θὰ ἦτο ἡ ἰδεώδης ἐντολὴ τῶν γυναικῶν, ὄλων τῶν χωρῶν, νὰ συνασπισθῶσιν εἰς σταυροφορίαν κατὰ τῆς ἐπαράτου νόσου, σταυροφορίαν, ἣτις θὰ ἐνισχυέτο, ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τῆς βεβαιότητος τῆς νίκης, διότι ἡ ἐπιστήμη παραδέχεται, ὅτι ἂν κατεβάλλετο σύντομος καὶ ἐπίμονος, ἀδιάλειπτος προσπάθεια πρὸς ἐξολόθρευσιν τῆς νόσου, ἐν τὸς 50 ετίαις, ἡ φθίσις θὰ ἦτο τόσω σπανία, ὅσον αἱ τρομεραὶ ἀσθένειαι τοῦ μεσαίωνα, τὰς ὁποίας μετὰ φρίκης ἀναγράφει ἡ ἱστορία. «To prevent is better than to cure» λέγουσιν αἱ πρακτικαὶ Ἀγγλίδες καὶ Ἀμερικανίδες καὶ συνιστῶσι τὴν ἴδρυσιν πολλῶν ἰατρείων, dispensaries. Ἀπεφασίσθη δὲ προσέτι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ μέλη εἰς τὰς ἰδιαιτέρας πατρίδας των, ὅπως τεθῶσι τὰ σχολεῖα ὑπὸ ἀνστηρᾶν καὶ τακτικὴν ἰατρικὴν ἐπίβλεψιν. Ἡ Κα Hainisch πρόεδρος τῶν ἐν Ἀυστρίας συνδέσμων, ἀνεκοίνωσεν ὅτι, ἐν Βιέννῃ, τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων ὑπέβληθησαν εἰς τὴν διὰ Tuberciline ἐξέτασιν ἀπεδείχθη δὲ ὅτι 90)100 εἶχον προδιάθεσιν πρὸς φυματίωσιν. Πόσον ὠφέλιμος εἶναι ἡ ἰατρικὴ ἐπίβλεψις τῶν σχολείων, ἐπεβεβαίωσαν καὶ αἱ ἐκ Σουηδίας ἀπεσταλμέναι. Χάρις εἰς αὐτήν, ἐντὸς τῶν τελευταίων 30 ἐτῶν, ἐν Σουηδίᾳ, ἡ μυωπία ἠλαττώθη κατὰ τὸ

Ἡ Σουηδὶς συγγραφεὺς κ. Σάλμα Λαγκερλόφ, ἡ λαβοῦσα τὸ βραβεῖον Νόμπελ.

1)2. Ὅλαι δὲ αἱ ἀντιπρόσωποι παρεδέχθησαν ὁμοφώνως τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς ποιότητος τοῦ γάλακτος. Αἱ Δανίδες, αἰτινες, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἐστάλησαν ἐπισήμως, δαπάνῃ τῆς Κυβερνήσεώς των, εἶπον ὅτι ἐν τῇ πατρίδι των αἱ συνθήκαι τῆς ὑγιεινῆς εἶναι ἐξαιρετοί. Κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη ἡ θνησιμότης κατῆλθε 25 ο)ο. Ἀποδίδουσι τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ἔκτοτε ἐξαιρετον ποιότητα τοῦ γάλακτος καὶ εἰς τὸ ὅτι ἐγενικεύθη παρὰ τῷ λαῷ ἡ χρῆσις τῶν θαλασσίων λουτρῶν. Οἱ κατὰ τῆς νοθείας τοῦ γάλακτος νόμοι εἶναι ἐκεῖ τόσον αὐστηροί, ὥστε οἱ γαλακτοπῶλαι, οὐδὲ τολμῶσι κἂν νὰ διανοηθῶσι νὰ νοθεύσωσι τὸ γάλα των. Τὸ αὐτὸ εἶπον καὶ αἱ ἐξ Αὐστραλίας κυριαί. Καὶ ἐκεῖ ἔχουσι νόμους δρακοντίους, ὥστε ἡ ἰοθεῖα τοῦ γάλακτος εἶναι τι ἀνύπαρκτον. Ἐχαιρεσίστη δὲ παρ' ὄλων τῶν μελῶν ὡς ὠφελιμώτατος ὁ νεωτερισμὸς τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας, ὅστις πίνει θερμὸν γάλα ἀντὶ τέϊον. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς χώραν τόσω νομιμόφρονα, ὡς ἡ Ἀγγλία, ὁ νεωτερισμὸς τοῦ Πρίγκηπος τεῖνε νὰ ἐπιβληθῆ ὡς συμμῶς. Ὅπως δὲ αἱ Δανίδες ἐξῆρσαν, ὅτι μεγάλας συντελοῦσιν εἰς τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων, πλὴν τῆς ζωογονοῦ θαλασσίας αὔρας, τὰ δάση καὶ αἱ πολλαὶ φυτεῖαι τῆς χώρας των, οὕτω καὶ αἱ ἐξ Αὐστρα-

λίας, είπον, ὅτι εἰς τὰς πόλεις των ἔχουσι παντοῦ πρασιάς ἀνθέων καὶ πολλὰς ἀνθοστολισμένας πλατείας. Ἐγένετο δὲ ἰδιαίτερος λόγος πόσον ἡ ἔλλειψις πλατειῶν εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τοὺς κατοικοὺς τῶν πόλεων καὶ ὅτι εἶναι ἀπαράιτητον νὰ ὑπάρχωσιν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεραι πλατεῖαι, αἰτινες νὰ χρησιμεύωσιν ὡς *pleasy grounds* διὰ τὰ νήπια καὶ τὰ παιδιὰ τῶν σχολείων.

Πλὴν τῆς φθίσεως πολὺ ἀπησχόλησε τὸ σπυδριον καὶ τὸ ζήτημα τοῦ ἀλκοολισμοῦ, πληγῆς ἀγνώστου χάριτι θείᾳ, εἰς ἡμᾶς. Ἐν *Canada* τὸ 1)8 τῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις νοσηλευόμενων εἶναι ἀλκοολικοί. Καὶ πόσον φρικώδεις αἱ συνέπειαι τοῦ ἀλκοολισμοῦ! Φαντασθῆτε ὅτι κατὰ τὰ αὐστηρὰ πορίσματα τῆς στατιστικῆς μία ἀθλία ἀλκοολικὴ ζωὴ εἶχεν 850 ἐν ὄλῳ ἀπογόνους, ὑπελόγησαν δὲ ὅτι οὗτοι ἐστοίχισαν εἰς τὸ κράτος 250,000 λίρ. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀπογονοὶ τῆς ἀνήκον εἰς τὴν ἐσχάτην ὑποστάθμην, ἦσαν ἐπαίται, κλέπται, ἀπατεῶνες, ἠλίθιοι. κλ. κλ. μεταξὺ αὐτῶν δὲ καὶ 6 δολοφόνοι. Ἀπεδείχθη ὅτι γονεῖς ὑγιεῖς ἀπέκτησαν 2 τέκνα ὑγιᾶ, μόλις ὅμως ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ παρεδόθησαν εἰς τὴν κατάχρησιν τῶν ποτῶν, τὰ δύο ἐπόμενα τέκνα ἦσαν *feeble minded* τὰ δὲ τελευταῖα ἐντελῶς ἠλίθια (*Feeble minded, Holland*).

Ἐχω ἀκόμη ν' ἀναφέρω, ὅτι αἱ ἀντιπρόσωποι ἐπεσκέφθησαν τὰ σχολεῖα τοῦ *Canada*, τὰ ὁποῖα εἶναι, ὡς φαίνεται, μεγαλοπρεπέστατα μέγαρα, μὲ ἀπεράντους αἰθούσας. Ἄρκει νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι αἱ ἀγγλίδες ἐθαύμασαν αὐτὰ τόσο, ὥστε ἀνεφώνησαν ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ των «*We are a million times, behind!*» Εἰς ἐν σχολεῖον ἐπεδείχθη περίεργον εἶδος ἀσκήσεως, *drill*. Ἦσαν αἰφνιδίως, διὰ χημικῶν οὐσιῶν, μεγάλην πυρὰν, ὁ καπνὸς εἰσέδυσεν ἀποπνικτικὸς διὰ τῶν παραθύρων, 900 δὲ παιδιὰ κατῆλθον, ἀνὰ τετράδας τὰς ἀπεράντους κλίμακας, καὶ εὐρέθησαν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐκτὸς τοῦ κτιρίου, ἐντὸς 1)2 λεπτοῦ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὄσων εἶπον περὶ σχολείων καὶ ἐκπαιδεύσεως ὀφείλω ἐν τέλει, νὰ κάμω μνείαν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ *Toronto*. Ὁ πρύτανης εἰς τὴν πρὸς τὰς ἀντιπροσώπους προσφώνησίν του ἀνέφερεν, ὅτι πρὸ 25 ἐτῶν εἶχον ἐγγραφῆ δύο μόνον φοιτήτριαι. Τώρα ἐπὶ 4000 φοιτητῶν, αἱ 1000 εἶναι γυναῖκες. Ἀπεφοίτησαν δὲ 800. ἐξ ὧν αἱ πλείσται διδάσκαλοι, ἰατροὶ καὶ 40 δημοσιογράφοι.

Νέοι Σύνδεσμοι θὰ προσέλθωσι προσεχῶς, οἱ τῆς Τουρκίας, τῆς Αἰγύπτου, Ἰαπωνίας καὶ Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Τουρκίᾳ αἱ ἀγγλίδες προσπαθοῦσι νὰ διεγεί-

ρωσι τὸ πνεῦμα τῶν ὀθωμανίδων. Ἐν Τουρκίᾳ ἡ *Mrs Bowen*. Ἡ *Lady Aberdeen* προσεκλήθη διὰ τὴν ἐν Κων)πόλει τελετὴν τῶν ἐγκαινίων. Ἄν τὸ σχέδιον τοῦτο πραγματοποιηθῆ θὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὰς Ἀθήνας. Ἡ *Selma Hanoum* ἀδελφὴ τοῦ *Ahmed Rhiza*, τέως προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐξελέγη Πρόεδρος τῶν ὀθωμανίδων. Πράγματι ὁ *D L* ἔχει συγκεντρώσει ὅλας τὰς φυλάς. Κατὰ τὰς ἐν *Torrento* συνεδρίας παρευρίσκετο καὶ ἡγεμονίς τις Ἰνδῆ, ἔλκουσα τὸ γένος ἐκ τῶν Ἰνδῶν ἡγεμόνων, τῶν πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὴν προσεχῆ ἐν Ῥώμῃ ὁμήγυριν τῶν Ἐθνῶν, ἃς ἐλπίζωμεν ὅτι τὰ ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἐδώλια δὲν θὰ μείνωσι κενά.

Αἱ κυρίαὶ Καλοποθάκη, Παρρὲν καὶ Κεφαλά θὰ ἐκθέσωσιν ὑμῖν τὰς ἐνεργείας τῶν ἰδιαίτερων Ἐπιτροπῶν των. Εὐχαριστοῦσα δέ, τὰς κυρίας, παρακαλῶ πρὸ τῆς λύσεως τῆς συνεδρίας νὰ προβῶσιν εὐαριστούμεναι εἰς τὴν ἐκλογὴν τριῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τριῶν Ἐφόρων

2 Νοεμβρίου 1909.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΟΥ

Τὰ μεγάλα μαγαζεῖα. Ἴδου ἓνας τύπος ἐμπορικῆς ζωῆς, ἀποκλειστικῶς Παρισινός. Μεγάλα μαγαζεῖα ὑπάρχουν βέβαια καὶ εἰς ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς πόλεις, ἀλλὰ τὸ Παρίσι ἔχει τὴν προτεραιότητα καὶ τὴν τελειοποίησιν τοῦ κλάδου αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον γυναῖκα ἴδρυσεν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον χιλιάδες γυναικῶν κερδίζουν τὴν ζωὴν των.

Τὰ μεγάλα μαγαζεῖα ἐλκύουν τὸν ξένον πλοῦτον καὶ ἰδίως τὰς γυναῖκας. Εἶναι τὸ εἰδικὸν μουσεῖον, τὸ ὁποῖον ἐννοοῦν ἀγαποῦν, καὶ τὰς ἐνδιαφέρει ὑπὲρ πᾶν ἄλλο. Εἰς ἓνα μεγάλο μαγαζεῖ ἡ ἐπαρχιώτισσα, ἡ πλέον ἀκαλαίσθητος οἰασδήποτε χώρας εἰσέρχεται ἀκομψα καὶ ἀσχημα ντυμένη σωστὴ γελοιογραφία, ἐνίοτε καὶ ἐξέρχεται κούκλα. Δηλαδή κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον τοιαύτη. Ὅ,τι χρειάζεται διὰ τὴν μεταμόρφωσιν αὐτὴν θὰ τὸ εὔρη εἰς τὸ Λουβρον ἢ τῆς *Galleries Lafayette*, ἢ τὸ *Bon Marche*, εἰς ἓνα τέλος ἀπὸ τὰ δέκα πέντε, εἴκοσι μεγάλα μαγαζεῖα τοῦ Παρισίου.

Καὶ θὰ ἐξοδεύσῃ διὰ τὴν μεταμόρφωσιν τῆς αὐτὴν τὸ μισό, ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἐξώδευεν εἰς τὸν τόπον τῆς, γιὰ νὰ εἶναι ντυμένη ἀσχημα, πρόστιχα καὶ συχνὰ γελοῖα. Ἴδου διατὶ τὰ μεγάλα

μαγαζεῖα κατὰ τοὺς θερινοὺς καὶ φθινοπωρινοὺς μῆνας ἔχουν ἐντελῶς ξεχωριστὴν κίνησιν, καὶ ἡ εἰς αὐτὰ κυκλοφορία καταντὰ δύσκολος ἕνεκα τῆς συρροῆς χιλιάδων ξένων ἀγοραστριῶν καὶ ἀγοραστῶν.

Ὅλαι αἱ γλῶσσαι καὶ αἱ διάλεκτοι ἀκούονται εἰς τὰ κέντρα αὐτά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δὲν λείπουν καὶ ἀναγνωστήρια πλουσιώτατα μὲ ἐφημερίδας καὶ Περιοδικὰ ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ *buffet* καὶ ὅτι κάμνει τὴν εἰς αὐτὰ πολὺωρον διαμονὴν εὐκολωτέραν, ἐλκυστικὴν καὶ μᾶλλον ἀναπαυτικὴν.

Ἀναπαυτικὴ. Ἡ λέξις ἀποτελεῖ εἰρωνεῖαν. Διότι δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον ὅλον τίποτε τόσο κυριαστικὸν καὶ ἐκνευριστικὸν ἀπὸ τὰ μεγάλα μαγαζεῖα. Ἡ Παρισινὴ ἀριστοκρατία, ἐν γένει δὲ κάθε Παρισινὴ κυρία καὶ κάθε ξένη τοῦ μεγάλου κόσμου, ἡ ὁποῖα σέβεται τὸν ἑαυτὸν τῆς, δὲν πατεῖ ποτὲ εἰς τὰ μεγάλα μαγαζεῖα.

Κάθε μὲν ἀπὸ αὐτὰς ἔχει τὸν ράπτῃν τῆς, ἓνα γνωστὸν ὄνομα, τὸν καπέλλᾳ τῆς καὶ ἐν γένει ὅλους τοὺς εἰδικούς διὰ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὴν ἐπίπλωσιν, εἰς τοὺς ὁποῖους ἀναθέτει τὰς παραγγελίας τῆς. Ἡ *Rue de la Paix*, φιλοξενεῖ εἰς ἀριστοκρατικὰ ἤσυχα καὶ αὐστηροῦ ἐξωτερικοῦ μαγαζεῖα τὴν καλλιτεχνικὴν ὁμάδα τῶν μεγάλων τεχνητῶν, οἱ ὁποῖοι τροφοδοτοῦν τὸν ἐκλεκτὸν Παρισινὸν καὶ ξένον κόσμον.

Ἐκεῖ δημιουργεῖται ἡ μόδα, ἐκεῖ ἐνδύονται μὲ τὰ φορέματα καὶ τὰ νέα καπέλλα αἱ γυναῖκες *modèles* καὶ παρελαύνουν εἰς σειρὰν πρὸ τῆς μεγάλης κυρίας, ἡ ὁποῖα θὰ ἰδῆ, θὰ ἐκλέξῃ καὶ θὰ ἀποφασίσῃ. Καὶ ὑπάρχουν μοντέλλα ξανθὰ διὰ τῆς ξανθῆς καὶ μελαγχροινὰ διὰ τῆς μελαγχρωῆς, καὶ λεπτὰ διὰ τῆς λεπτῆς καὶ χονδρὰ διὰ τῆς χονδρῆς. Ἀνάλογα φυσικὰ μὲ τὰ χρώματα καὶ τὴν κατασκευὴν κάθε κυρίας εἶναι καὶ τὰ σχήματα τῶν φορεμάτων καὶ τῶν καπέλων. Ὁ *Worms* καὶ ὁ *Doucet* εἶναι ἓνα εἶδος φιλοκάλων τραπεζιτῶν, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὀποίων ὠραῖαι καὶ μὴ, πλούσιαι ὅμως πάντοτε, ἀναθέτουν τὴν αὐξησιν καὶ διατήρησιν τῆς χάριτος, τῆς κομψότητος καὶ τῆς ἐπικρατήσεως των εἰς τὸν κόσμον τῶν αἰθουσῶν καὶ ἐν γένει εἰς τὸν ἀγῶνα ποῦ διεξάγουν αἱ γυναῖκες διὰ νὰ φαίνωνται ὠραῖαι καὶ χαριτωμέναι.

Τὰ μεγάλα μαγαζεῖα, χωρὶς νὰ ἔχουν τόσο ὑψηλὰς ἀξιώσεις διὰ τὴν ὑψηλὴν ἀριστοκρατίαν, κάμνουν ὅμως περίπου τὸ ἴδιον διὰ τὰς κοινὰς θνητὰς τῶν ἄλλων κοινωνικῶν τάξεων. Ἡ πωλήτρια, ἡ ὁποῖα εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ὁ μοχλὸς τῆς κολοσσαίας χρηματικῆς κυκλοφορίας τῶν μεγάλων μαγαζιῶν, ἀναπληροῖ τὸ μοντέλο καὶ τὸν μεγάλον ράπτῃν, χωρὶς νὰ εἶναι οὔτε τὸ ἓνα, οὔτε

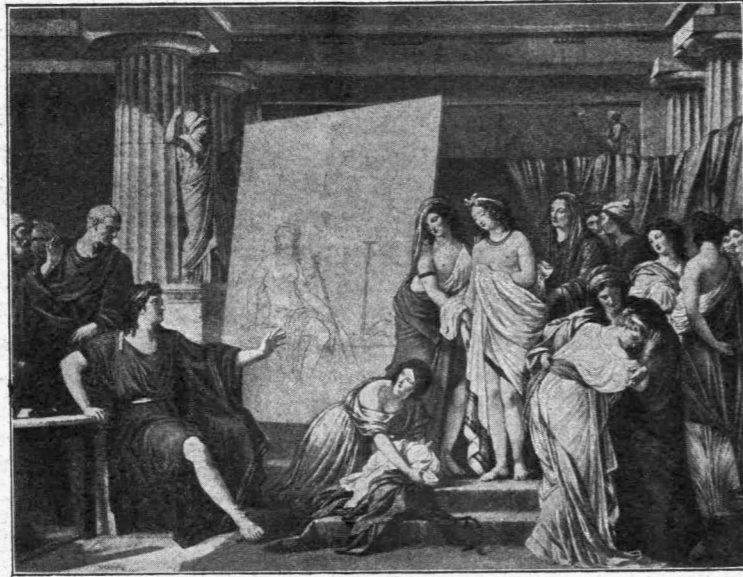
τὸ ἄλλο. Τῆς φθάνει ὅτι εἶναι Παρισινὴ, καὶ ἔχει μέσα τῆς τὸ ἐνστικτὸν τοῦ γούστου. τῆς χάριτος, τῆς καλλιτεχνικῆς εὐστροφίας καὶ δεξιότητος καὶ τῆς ἀπερρίτου φιλοκαλίας. Μὲ μὲν ματὰ εἰς τὴν πελάτιδα ἀντιλαμβάνεται τί τῆς πηγαίνει, τί μπορεῖ νὰ ἐξοδεύσῃ, κατὰ πόσον εἶναι ἐπιδεκτικὴ μεταμορφώσεως ἐπὶ τὸ κομψότερον καὶ καλαισθητικώτερον, καὶ κατὰ πόσον εἶναι μνημένη εἰς τὴν δύσκολον τέχνην νὰ ἐνδύεται ὅπως-δήποτε καλά. Ἀμα σχηματίζει τὴν γνώμην τῆς, ἢ γίνεται καὶ μοντέλο καὶ *Doucet*, ὅποτε καὶ σᾶς ἐνδύει ἐπίσης καλά ὅπως αὐτὴ, χωρὶς νὰ ἐξοδεύσετε οὔτε τὸ δέκατον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἐξωδεύατε ἐκεῖ, ἢ σᾶς ἀφίνει εἰς τὴν τύχην σας καὶ εἰς τὰ χάλια σας.

Ὅπως-δήποτε καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν δὲν μπορεῖτε νὰ μείνετε ἔστω καὶ δέκα ἡμέρας μόνον εἰς τὸ Παρίσι, χωρὶς νὰ περάσετε τὰς πέντε εἰς τὰ μεγάλα μαγαζεῖα. Γραῖα, καὶ νέα, κοκέτα καὶ σοβαρά, φιλόκαλος καὶ μὴ, δὲν μπορεῖτε νὰ μὴν πληρώσετε τὸν φόρον αὐτὸν τῆς ὑποτελείας εἰς τὴν Παρισινὴν γυναῖκα, τὴν δημιουργὸν τοῦ γούστου καὶ τοῦ *Chic* ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον.

Αὐτὸ εἶναι τόσο ἀληθινόν, στηρίζεται τόσο εἰς τὰς στατιστικὰς τοῦ κόσμου ποῦ ἐνδύεται εἰς τὸ Παρίσι, καὶ εἰς τὰ ἑκατομμύρια καὶ δυσεκατομμύρια ποῦ εἰσέρχονται εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὸ ἐξαγωγικὸν τοῦ κλάδου αὐτοῦ ἐμπόριον ὥστε ἡ Γαλλίς καὶ μάλιστα ἡ Παρισινὴ ἐργάτις, βιομήχανος καὶ ἔμπορος νὰ ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ πλέον προσοδοφόρος παράγων τῆς χώρας.

Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τὴν ἐβροντοφώνησε πρὸ τριαντα χρόνων εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ὁ μέγας σοφὸς τῆς Γαλλίας Ἰούλιος Σίμων. Ὅσους νόμους προστατευτικούς, εἶπε, καὶ ἂν ψηφίσετε διὰ τὴν ἐργαζομένην γυναῖκα τῆς Γαλλίας — καὶ ἐργάζονται τὰ τρία τέταρτα αὐτῆς — ὅσα βραβεῖα καὶ παράσημα καὶ ἂν δώσετε, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν τὴν ἀναβιβάσετε, δὲν θὰ ἀποδώσετε ποτὲ οὔτε τὸ ἡμισυ τοῦ ὅ,τι τῆς ὀφείλετε. Διότι ἡ γαλλίς γυναῖκα καὶ κατ' ἐξοχὴν ἡ Παρισινὴ, κατέστησεν ὑποτελεῖς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας τῆς χώρας μας τὸν κόσμον ὅλον ἀπὸ τοὺς πάγους τῆς Ἄρκτου ἕως τὰς καυστικὰς μοῖρας τῶν Τροπικῶν.

Ἡ ὑποτελεῖα αὐτὴ καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς μεγάλη, ἀπεριόριστος κατανάλωσις κατέστησεν τὴν Γαλλίαν καὶ μάλιστα τὸ Παρίσι ἐκτὸς συναγωνισμοῦ εἰς τιμὰς τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ τοῦ εἶδους. Τα μεγάλα μαγαζεῖα ἰδίως, ἐπιχειρήσεις ὁμάδων ἑκατομμυριούχων, εἶναι ἀναμφιβόλως ἀκαταγώνιστα. Τὸ κέρδος στηρίζεται εἰς τὴν καταναλωσιν, εἰς τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χρήματος, τὸ ὅ

Ο ΖΕΥΞΙΣ ΕΚΛΕΓΩΝ ΠΡΟΤΥΠΩΝ

(Από τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Κ. Σκόκου τοῦ 1910)

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΣΠΑΣΙΑΣ

Ἡ Ἀσπασία, ὁ Σωκράτης καὶ αἱ μαθήτριά·
 Μελπομένη. Ποτὲ ἡ τελετὴ τῶν Παναθη-
 ναίων δὲν μοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν τόσον ὠραίαν
 καὶ ἐπιβλητικὴν ὅσον χθὲς. Ἄλλοτε ἐκούραζό-
 μου, ἀνιούσα....

Κλειώ. Τὴν κούρασιν τὴν ἐνοῶ. Τόσας ὥρας
 εἰς τὸ πόδι. Τὴν ἀνίαν ὅμως ὄχι. Ἡ παρέλάσις
 εἶναι ἀπὸ τὰ ὠραιότερα θεάματα. Ἐπειτα ὅτι
 βλέπομεν ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ ἡ πέριξ φύ-
 σις καὶ τὰ θαυμάσια ἐκεῖ ἐπάνω μνημεῖα.

Μελπομένη. Εἶναι ὠραῖα, μοναδικά, δὲν λέγω
 ὄχι. Ἄλλ' οἱ ἀοιδοὶ μὲ ἐκούραζαν ἄλλοτε, καὶ
 χθὲς μὲ ἐσυγκίνησαν, μὲ ἔτερψαν. Καὶ τὴν
 εὐχαρίστησιν αὐτὴν τὴν χρεωστώ εἰς τὸν Σω-
 κράτη, ὁ ὁποῖος τόσον παραστατικὰ μᾶς ἀπε-
 κάλυψεν εἰς τὰ δύο τελευταῖα μαθήματα τὰ
 κάλλη τῆς Ἰλιάδος. Ὅταν ὁ ἀοιδὸς ἤρχισεν νὰ
 κἀμνη τὴν εἰσήγησιν εἰς τὸ ἄσμα, ποῦ θὰ ἀπήγ-
 γελε, μὲ φωνὴν τόσῳ καλὰ χρωματισμένην
 καὶ μὲ τὴν γλυκειὰν ὑπόκρουσιν τῆς κιθάρας,
 ὅλος ὁ κόσμος τῶν Ἀχαιῶν ἡρώων μοῦ ἐφάνη
 ὅτι θὰ ἔκαμε τὴν παρέλασιν του ἐκεῖ ἐπάνω,

μὲ τὸν ὄργισμένον Ἀχιλλέα, τὸν δυνατὸν αὐτὸν
 ὡς θεὸν καὶ ὠραῖον ὡς υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης,
 θεσσαλὸν πρίγκηπα.

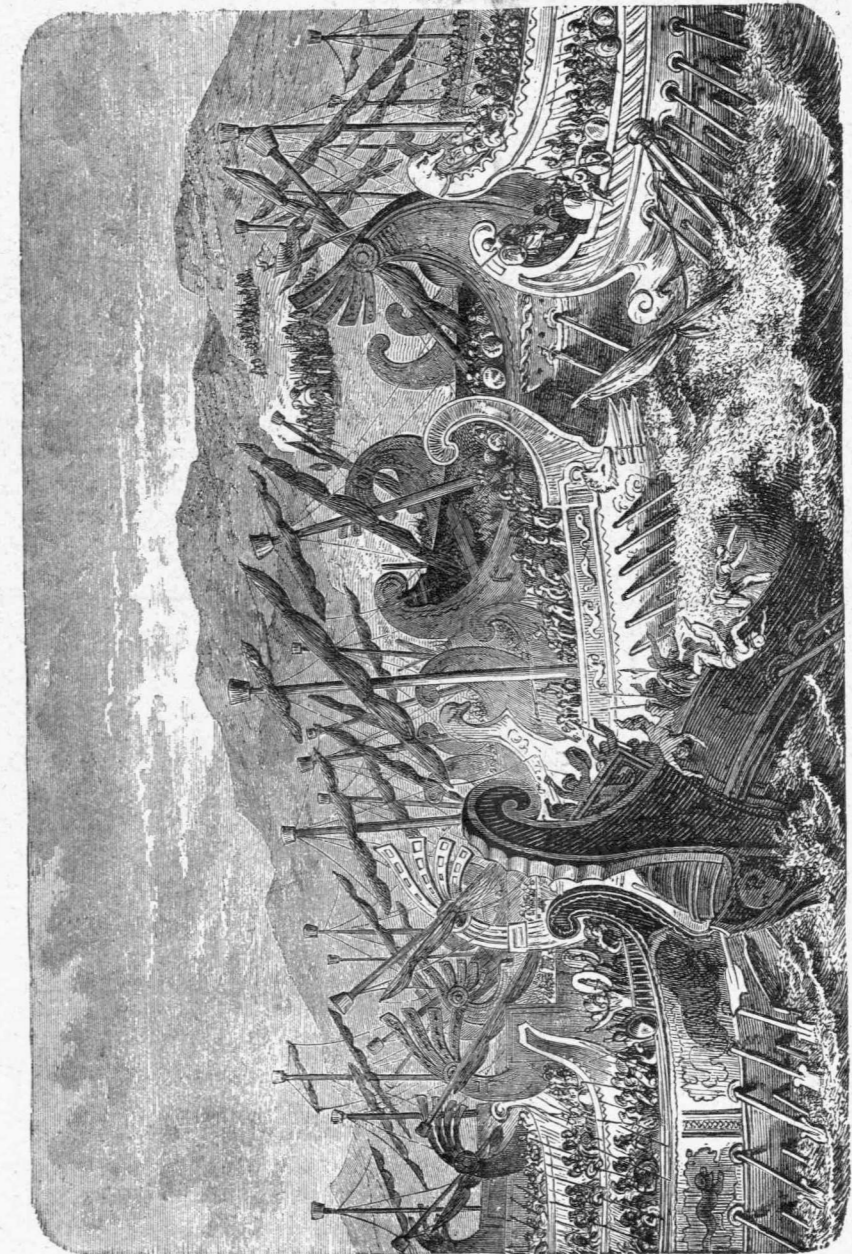
Ἡρώ. Καὶ ἐγὼ καὶ ὄλαι μας, τὸ ἴδιον αἰ-
 σθημα ἠσθάνθημεν. Δὲν θὰ μὲ γελάσετε μά-
 λιστα, ἂν σᾶς εἰπῶ, ὅτι εἰς τοὺς ἐφίππους νέ-
 ους τῆς τελετῆς ἔδωκα καὶ ὀνόματα τῶν ἡ-
 ρῶων τῆς γιγαντομαχίας τῆς Ἰλιάδος.

Κλειώ. Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο. Καὶ ξέρετε, εἰς τὸν
 μνηστῆρα τῆς Μελπομένης ἔβλεπα διαρκῶς τὸν
 Πάτροκλον, ὁ ὁποῖος εὕρισκετο κοντὰ εἰς τὸν
 ὠραῖον, τὸν θαυμάσιον Ἀρχέλαον.

Μελπομένη. Δὲν τὸν εἶδες βέβαια νὰ σκοτώ-
 νεται ἀπὸ κανένα φανταστικὸν Ἑκτορα. Διότι
 αὐτὸ θὰ τὸ ἐθεωροῦσα κακὸν οἰωνόν.

Κλειώ. Εἶναι ἐντροπὴ εἰς κόρη, ποῦ ἀνα-
 τρέφει ἡ θεία Ἀσπασία νὰ πιστεύῃ εἰς προ-
 λήψεις.

Μελπομένη. Ὅποιοι ἀγαπᾶ γίνετι καὶ προ-
 ληπτικός. Ἄν καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο
 νὰ χάσω τὸν Ἀρχέλαον, δὲν ἠμποροῦσα νὰ φι-
 λοδοξήσω ὠραιότερον θάνακτον δι' αὐτόν. Νὰ

Ἡ ἘΝ ΣΑΛΑΜΙΝΙ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ἘΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΩΤΕΡΑΝ

φονευθή δια τὸ γόητρον καὶ τὸ ὠραιότερον τῆς πατρίδος ἰδανικὸν ἀπὸ ἑνὸς ἥρωα ὡς τὸν Ἐκτορα καὶ μετὸν θάνατον τοῦ νὰ κάμη τὸν Ἀχιλλεὺς νὰ ξεχάσῃ τὸν θυμὸν τοῦ, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν μάχην καὶ νὰ φέρῃ τὴν νίκην εἰς τοὺς ἰδικούς μας . . .

Κλειώ. Σχεδὸν θὰ ἐπιθυμοῦσα διὰ τὸν μνηστῆρα μου, ἂν εἶχα μνηστῆρα, τὸν θάνατον αὐτόν. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ συγκινήσῃ ὁ θάνατος τὸσον ἕνα Ἀχιλλεὺς, καὶ νὰ εὐρεθῇ ἕνας Ὁμηρος διὰ νὰ τὸν περιγράψῃ . . .

Μελπομένη. Ποῦ εἶναι ὁ Ἀχιλλεὺς; Μπορεῖς νὰ μοῦ εὔρῃς εἰς τοὺς νέους ποῦ περιστοιχίζουσι τὸν Περικλέα ἕνα ὁ ὁποῖος νὰ ἀξίζῃ ἔστω καὶ τὴν θνητὴν ἀκόμη πτέρναν τοῦ μεγάλου θεσσαλοῦ ἥρωος; Ἴδὲ τὸν Ἀλκιβιάδην, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον ἀνδρείους καὶ τολμηρούς. Δὲν μοιάζει ὀλίγον καὶ σὰν γυναῖκα; Καὶ δὲν κατασπαταλᾷ τὴν ἀνδρείαν τοῦ εἰς μωρὰς καὶ ἀνοήτους πράξεις; Ἴδὲ τοὺς υἱοὺς τοῦ Περικλέους πόσον ταπεινοὶ εἶναι καὶ πόσον κακὸς ὁ Ἐκνίππος, ὁ συνομοτῶν κατὰ τοῦ πατρός του.

Ἡρώ. Συνομοτοῦν πάντα οἱ ἄνανδροι. Ἐνῶ εἰς τὴν Ἰλιάδα ὁ καθεὶς φανερώνει μὲ εἰλικρινεῖαν ὅ,τι ἔχει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ. Θυμῶναι ὁ Ἀχιλλεὺς, τὸ πρωτοπαλήκαρο, μὰ δὲν ζητεῖ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ἀρχηγίαν ἀπὸ τὸν Ἀγαμέμνονα. Τὸν ἀφίνει μόνον εἰς τὴν τύχην τοῦ καὶ κλείεται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀηλιπισμένου, διότι τοῦ ἐπῆραν τὴν Βρυσηίδα τοῦ. Νέος, ὠραῖος, καὶ δυνατὸς εἶναι φυσικὸν νὰ ἀγαπᾷ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ νὰ μαίνεται διὰ τὴν ἐρωτικὴν προδοσίαν τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἄλλ' ἢ φίλια δι' αὐτόν καὶ ὁ πατριωτισμὸς εἶναι αἰσθήματα περὶ δυνατὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Μελπομένη. Ἀλήθεια, ἢ φίλια ποῦ δὲν ὑπάρχει πλέον εἰς τὰς ἡμέρας μας. Ἡ φίλια ποῦ τὸν κάμνει νὰ ξεχάσῃ ὅλα, νὰ τρέξῃ εἰς τὰς ἐπάλλξεις καὶ νὰ βγάλῃ τὴν τρομεράν, τὴν φρικτὴν ἐκείνην κραυγὴν, ποῦ εἶναι ὡς τὸ προἄγγελμα τοῦ θανάτου τοῦ Ἐκτορος καὶ τῆς καταστροφῆς τῆς Τρωάδος.

Ἡρώ. Τί τρομερὰ κραυγὴ! Ἐὰν ἀλήθεια, τὴν ἐπενόησεν ὁ Ὁμηρος, εἶναι τὸ πλέον ἐκφραστικώτερον καὶ δυνατώτερον ἐπινόημα τοῦ ἔπους. Διότι τί ἤμποροῦσε νὰ εἰπῇ ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ νὰ διερμηνεύσῃ τὴν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς λύσσαν τοῦ καὶ τοὺς κερανοὺς τῆς ἀπειλῆς τοῦ. Ἡ κραυγὴ αὐτὴ εἶναι περισσώτερον δυνατὴ καὶ ἀπὸ τοὺς πλέον φοβεροὺς κερανοὺς τοῦ Διός.

Κλειώ. Τὴν ἐπενόησεν ὁ Ὁμηρος. . . . Ἄλλ' ἔρχετο ὑπῆρξε ποτὲ ὁ Ὁμηρος;

Μελπομένη. Ἄφησε τοὺς κριτικούς καὶ τοὺς

ζηλοτύπους ποιητὰς νὰ φιλονεικοῦν διὰ τὴν ὑπερξίν τοῦ τυφλοῦ ποιητοῦ. Ζηλεύουν τόσον, ποῦ δὲν θέλουν νὰ φαντασθοῦν εἰς ἕνα καὶ μόνον ἄνδρα τόσην δύναμιν. . . .

Ἡρώ. Πῶς λοιπὸν ἐδημιουργήθη σειρά ὀλοκλήρος Ὁμηριδῶν ποιητῶν, ἂν δὲν προὔπηρξεν Ὁμηρος;

Κλειώ. Ἀπλούστατα. Ὁμηρίδαι θὰ εἶναι ὅλοι ὅσοι ἐπρόσθεσαν ἔπη εἰς τὸ συναρμολόγημα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ἔπους. Νομίζω ὅτι αὐτὸ παραδέχεται καὶ ὁ Σωκράτης.

Μελπομένη. Δὲν μὰς τὸ εἶπε ποτέ. . . .

Κλειώ. Ἀπλούστατα. Διότι δὲν θέλει νὰ δυσαρεστήσῃ τὴν Ἀσπασίαν ποῦ εἶναι ἐντελῶς ἀντιθέτου γνώμης. Ἡ Ἀσπασία παραδέχεται τὸν Ὁμηρον, ἂν ὄχι συμπολίτην τῆς, ὅμως τέκνον τῆς ὠραίας Ἰωνίας, ὅπως εἶναι καὶ αὐτὴ. Εἰς τὴν Χίον τὴν εὐφορον νῆσον, μετὰ τοὺς ἀνθοσκεπασμένους ἀγρούς καὶ τοὺς ὠραίους ὀρίζοντας ἦτο φυσικὸν νὰ ἀκμάσῃ ἢ ποιήσῃς τόσον.

Μελπομένη. Μὰ εἰς αὐτὸ εἶναι σύμφωνος καὶ ὁ Σωκράτης. Ὅτι ἢ μικρὰ Ἀσία, καὶ μάλιστα ἢ Ἰωνία, ὑπῆρξεν ἢ ἔστία εἰς τὴν ὁποίαν ἔζησεν ἢ ποιήσῃς, αὐτὸ δὲν συζητεῖται. Οἱ Ἴωνες ποῦ ἐπλούτισαν τόσον μετὰ τὴν εὐφορον γῆν των, καὶ τὴν ἀκμαίαν βιομηχανίαν των καὶ τὸ ἀνὰ τὴν ἀπωτάτην Ἀνατολὴν ἐμπόριον των, ἐζούσαν φυσικὰ ἀπὸ τότε πλοῦσια καὶ μετὰ εὐμάρειαν καὶ πολυτέλειαν . . .

Ἡρώ. Ὅχι βέβαια Σπυρτιατικὴν. Καὶ οἱ Σπυρτιαῖται ποῦ ἔδωκαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα μίαν ὠραίαν Ἑλένην, δὲν ἔδωκαν βέβαια, οὔτε θὰ δώσουν ποτὲ ἕνα Ὁμηρον. . . .

Μελπομένη. Φυσικά. Ὅπου δὲν ὑπάρχει φεργοπότη γενναῖον καὶ καλοπέρασις καὶ πολυτελής ζωὴ καὶ ἀρμονία ψυχῆς ἐκεῖ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἀνθίσῃ τὸ δένδρον τῆς ποιήσεως. Οἱ ποιηταὶ εἶναι ἄνθρωποι ποῦ τραγουδοῦν ὅλα τὰ ὠραῖα καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ δυνατὰ, ἀλλὰ ποῦ δὲν πρέπει νὰ πεινοῦν, διὰ νὰ ἔχουν ὄρεξιν νὰ ψάλλουν.

Κλειώ. Καὶ ὅμως τὸν Ὁμηρον τὸν πρρισταίνου ἐπαίτην σχεδὸν καὶ τυφλόν. . . .

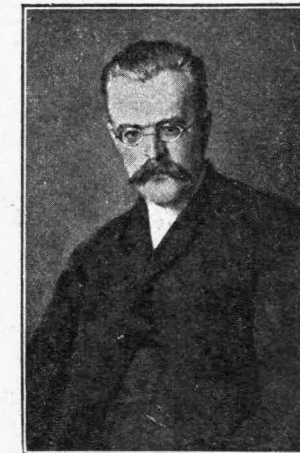
Μελπομένη. Δὲν ἦτο ἐπαίτης, ἀλλ' ἐτρέφετο καὶ ἐφιλοξενεῖτο ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς πλουσίους. Εἶναι νομίζω ἀλληγορικὴ ἢ πτωχεῖα αὐτὴ τοῦ Ὁμήρου. Βεβαίως, τότε τοῦλάχιστον, ἐπτακόσια δηλαδὴ χρόνια πρωτίτερα ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἤμποροῦσαν νὰ φαντασθοῦν τοὺς ποιητὰς καλοθρεμμένους ἐμπόρους, οὔτε κεφαλαίουχους καὶ μεγαλοκτηματίας.

Ἡρώ. Ὁ Σοφοκλῆς εἶναι πλούσιος.

Μελπομένη. Ἄλλα χρόνια, ἄλλα ἡθῆ. Ὁ Σοφοκλῆς πληρώνεται διὰ τὴν τέχνην του,

ΑΠΟ ΤΑΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

B

Ὁ ἀποθανὼν Γερμανὸς Βυζαντιολόγος

ΚΡΟΥΜΒΑΧΕΡ

Διότι ἤμπορεῖ νὰ καθίσῃ ἢ φοιτήτρια κοντὰ σὲ τελείως ἄγνωστον καὶ νὰ μὴ ἀνταλλάξῃ οὔτε μίαν λέξιν, ἤμπορεῖ καὶ σ' ἕνα φίλο ἢ πατριώτη καὶ νὰ μιλήσῃ γιὰ χίλια δύο ὠραῖα πράγματα ἀφελῶς, φιλικῶς, ἀδελφικῶς, ἂν θέλετε καὶ νὰ ξεκαρδισθῇ μάλιστα καὶ στὰ γέλοια, ἂν τύχῃ ὁ κελὸς συναδελφὸς νὰ εἶναι καὶ ἀστεῖος. Ἡμπορεῖ καὶ κοντὰ σὲ κανένα ἄγνωστον ἕως τότε, ἀλλ' ἔκτοτε γνωστόν, ὀμιλιτὴν καὶ φίλον. Ἡμπορεῖ καὶ σὲ κανένα παπαῖ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἂς μὴ περιμένῃ ὀμιλίαν, πᾶρμα πολὺ σπάνιον. Κι' ἂν καμμία φορὰ τύχῃ κανεὶς ἀγροῖκος, τὸ τοιοῦτον εἶναι πολὺ σπάνιον καὶ μένει ἀπαρατήρητον.

Τὰ φροντιστήρια μὰς συγκεντρώνουν, μὰς γνωρίζουν τὸν ἕνα στὸν ἄλλον, μὰς καθιστοῦν περισσώτερον φίλους, περισσώτερον συναδέλφους. Εἰς πάντα τὰ φροντιστήρια φοιτηταὶ καὶ φοιτήτριαι μετὰ τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις. Πρέπει νὰ πάρῃς ἀπόδειξιν καὶ διὰ νὰ πάρῃς πρέπει νὰ ἐξετασθῇς. Ἀδιάφορον ἂν εἶσαι δεσποινὴς καὶ ἢ φωνὴ σου προσκολλᾶται εἰς τὸν λάφυγγά σου ἀπὸ δειλίαν. Ἀδιάφορον ἂν τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον σοῦ ἔτυχε εἶναι ἐκ τῶν ἀλύτων ζητημάτων καὶ ἢ αἰθουσα εἶναι πλήρης.

Τὰς ἡμέρας διαδέχονται οἱ μῆνες καὶ τοὺς μῆνας τὰ ἔτη. Αἱ ἀκροάσεις γίνονται ἀραιότεραι καὶ ἕκαστος κατ' ἰδίαν πλέον προσπαθεῖ νὰ ἐξεύρῃ σύστημα μελέτης. Οὕτω διακόπτεται μία ζωὴ τόσον ἐκπολιτιστικὴ, ὅσον καὶ ἂν ἐπιβλαβὴς παρὰ πολλῶν νομίζεται.

Πρὸ ἡμερῶν ἀκόμη ἐγνώρισα νεαρὰν κυρίαν τοῦ κόσμου, ἢ ὁποῖα μόλις ἤκουσε ὅτι εἶμαι διδάκτωρ, μ' ἐπλησίασε μ' ἕνα χαριτωμένο κίνημα καὶ μ' ἐρωτοῦσε μετὰ ἐκφραστικὰς κινήσεις: Τί σκάνδαλα θὰ γίνωνται ἐκεῖ μέσα αἶ; ; Τί σκάν. . . ἀνδαλα! Ἐπειτα ποσάκις δὲν ἠρωτήθη, ὅταν ἤμην φοιτήτρια: Κάθεσθε μαζί με τοὺς φοιτητὰς; Καὶ ὡς νὰ με προσέβαλλεν ἢ ἐρώτησις, ἔσπευδαν νὰ διορθώσουν: Δηλαδὴ βεβαίως ὄχι μαζί, ἀλλὰ εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν; ;

Πόσον διαστρέφουν τὴν λογικὴν αἰ κακαὶ παρὰδόσεις!!! Παραδεχόμεθα παντοσείδεις τολμηροὺς συγχρωτισμούς. Συγχρωτισμούς μὴ παρέχοντας οὐδεμίαν ἐγγύτησιν, μὴ ἐπιβαλλομένους ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἀνωτέρας ἀνάγκης καὶ δὲν τολμῶμεν νὰ κάμωμεν καμμίαν παρατήρησιν διὰ νὰ μὴ ἐκληφθῶμεν παρὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ

διότι τὸ θέατρον ἔγινε σχολεῖον καὶ οἱ διδάσκοντες εἰς τὸν λαὸν διὰ τοῦ θεάτρου ἀμείβονται γενναῖα καὶ ἀπὸ τὴν πολιτείαν καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγνωστέας χορηγούς. Ἀλλὰ τότε οἱ ποιηταὶ ἐτραγουδοῦσαν, δὲν ἔγραφαν καὶ τὰ ἔπη των. Ἐτρέχαν ἀπὸ χώρας εἰς χώραν, ἐκκλοῦντο εἰς τὰς αὐλικὰς ἐορτὰς καὶ εἰς τὰ πλοῦσια συμπόσια, τὰ ὁποῖα ἐφρίδρυναν καὶ ἐξηγνέειζαν μετὰ ἄσματά των. Ἦσαν τὸ σημερινὸν θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ποιητὴς, ἦτο συγγραφεὺς, ὑποκριτὴς καὶ μουσικὸς συγχρόνως. Ἄλλ' ἔρχεται ὁ Σωκράτης.

Σωκράτης. Σήμερον, παιδιά μου, δὲν ἤμπορεσα νὰ ἔλθω ἐνωρίτερα καὶ τὸ μάθημά μας θὰ ἀναβληθῇ. Ἐλπίζω ὅτι δὲν ἐχάσατε τὸν καιρὸν σας περιμένοντάς με.

Μελπομένη. Ὅσα μὰς εἶπεσ διὰ τὴν Ἰλιάδα μὰς ἐκάμαν νὰ τὴν ἀγαπήσωμεν τόσον, ὥστε καὶ ὅταν δὲν εἶσαι ἐδῶ νὰ ὀμιλοῦμεν ὠρας ὀλοκλήρους διὰ τὸ ὠραῖον ἔπος.

Ἡρώ. ὦ! ναί, διδάτκαλε. Ποτὲ δὲν ἐπεράσαμεν τόσον ὠραῖα μόναι μας, ὅσον σήμερον ποῦ ὀμιλήσαμεν διὰ τὸν θεῖον Ὁμηρον καὶ τὸ ἔργον του.

Θὰ ἔχῃς ὅμως νὰ μὰς λύσης μερικὰς ἀκόμη ἀπορίας διὰ τὸ ἔπος, ὅσον δι' αὐτὸν τὸν ποιητὴν.

Ναυτικῆ ἢ Φιλάρχειος.

ποδοχὴν μᾶλλον ψυχρᾶν. Ἡ νέα ὕψωσε τοὺς ὤμους. Ἡ ἰδέα ὅτι ἦτο κάτοχος τόσο μεγάλης περιουσίας ἠῤῥαξε τὸ φυσικὸν θάρρος της. Ἀνίκανος νὰ ἐννοήσῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν ἔχθραν ἀπὸ τὴν διαφορὰν τῶν γενῶν καὶ τῆς θρησκείας, ἐνόμιζεν ὅτι μόνον ἡ ἰδιότης της τῆς πλουσίας κληρονόμου ἀκοῦσε διὰ νὰ τῆς ἐξασφαλίσῃ ἐγκάρδιον ὑποδοχὴν, καὶ δὲν ἐφαντάζετο διόλου ὅτι ἐχρειάσθησαν πολλοὶ κόποι ἡθικοὶ διὰ νὰ πείσουν τὴν Δόνα Τερέζαν νὰ τὴν δεχθῇ. Μόνον ἡ ἐνδυμασία της διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς παρουσιάσεως τὴν ἀποσχόλησε πολύ. Ἀφοῦ ἔκαμε πολλὰς δοκιμὰς ἐμπρὸς εἰς τὸν κηρέπτην της, ἐπροτίμησε νὰ φορέσῃ ἕνα φόρεμα ἀπὸ τσόχα στακτιά γαρνιρισμένο ἀπὸ πολυτίμη γούνα, καὶ καπέλλο τὸ ἴδιο. Ὄταν τὴν ὤρισμένην ὥραν, ὁ Λέλο ἦλθε νὰ τὴν ζητήσῃ διὰ νὰ τὴν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς του, τοῦ ἐφάνηκε πολὺ λεπτὴ καὶ πολὺ κομψή, ἔτσι ντυμένη, ἀλλὰ φοβερὰ νεωτερίζουσα. Ἡ κ. Καρόλ μὲ τὸ ὠραῖον μαῦρον φόρεμα της, εἶχεν ὕψος πολὺ κατῶς πρέπει καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ κάμῃ εὐνοϊκὴν ἐντύπωσιν.

Τὸ παλάτι τοῦ Sant-Anna, φημισμένο διὰ τὴν ὠραιότητα καὶ τὴν τελειότητα τῆς ἀρχιτεκτονικῆς του, κατέχει ὁλόκληρον τὴν πλευρὰν μιᾶς μικρᾶς πλατείας τῆς Ρώμης ὅπου εὐρίσκουν ἀκόμη τὸν τύπον τοῦ παρελθόντος. Ἡ Δώρα τὸ ἐγνώριζε καλὰ, ἐβίασεν ἑαυτὴν νὰ τὸ θαυμάσῃ, ἀλλὰ τὸ ἔκρινε ὡς παρὰ πολὺ μελαγχολικόν.

Μόλις ἐπέρασε τὸ κατώφλιον τῆς παλαιᾶς αὐτῆς κατοικίας, ἡ νέα Ἀμερικανὴ ἠσθάνθη ὅτι αἰφνηδῶς τῆς ἔλειψε τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης: ἀνατρίχαιεν ἐλαφρὰ, ἡ φλυαρία της ἔπαυσε καὶ ὅσον ἀνέβηκε τὴν πλατεῖα σκέλα ἡ καρδιά της ἐκτυποῦσε ταχύτερα. Καὶ ὁ Λέλο ἦτο προφανῶς νευρικός. Ἐγνώριζεν ὅτι πολλὰ ἐζηρῶντο ἀπὸ τὴν πρώτην αὐτὴν ἐπίσκεψιν. Δὲν ἠθέλησε νὰ προδιαθέσῃ κακὰ τὴν ἀρραβωνιαστικὴν του μὲ συστάσεις, ἐπροτίμησε νὰ φανῇ τοιαύτη ὅποια ἦτο: ἡ φυσικότης της, ἡ ἰδιοτροπία της συνήθως ἤρεσαν. Δὲν ἐφοβεῖτο παρὰ τὴν μεγάλην της εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ζωηρότητά της.

Τὴν πόρτα τὴν ἀνοίξε ἕνας ὑπῆρτης, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὰ χρέη τοῦ οἰκονόμου καὶ τοῦ θυρωροῦ: ὁ κόμης τοῦ εἶπε τὸ ὄνομα τῆς κυρίας καὶ τῆς δεσποινίδος Καρόλ. Ἀκολουθοῦσαι αὐτὸν αἱ δύο Ἀμερικανίδες, ἐπέρασαν ἕνα μεγάλο προθάλαμο μὲ παλαιὰ σκαλιστὰ ἐπιπλα, μὲ ἀρχαῖα πολυτίμη ὑφάσματα εἰς τοὺς τοίχους καὶ μὲ τὰ οἰκόσημα τοῦ Sant-Anna κάτω ἀπὸ ἕνα πλούσιον μπαλτακέν, ἔπειτα ἐπέρασαν

τρεῖς ἄλλας αἰθούσας, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης, εἰς τὰς ὁποίας τὰ καθίσματα ὅλα ἦσαν ἀκουμπισμένα εἰς τοὺς τοίχους καὶ οἱ τοίχοι στολισμένοι μὲ εἰκόνας καὶ πολυτελεῖς καθρέπτας. Ὅλα αὐτὰ τὰ παλαιὰ πράγματα, τὸ ἐσωτερικὸν αὐτὸ τὸ γυμνὸν καὶ πλούσιον, τὸ ψυχρὸν καὶ αὐστηρὸν ἠῤῥαξε τὴν μελαγχολίαν τῆς Δώρας. Ὄταν ἐφθασεν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς μεγάλης πρασίνης αἰθούσης, ρυθμοῦ Αὐτοκρατορίας, ἤκουσε νὰ τὴν ἀναγγέλλουν, καὶ εὐρέθη ἀντικρὺ εἰς τὴν κόμησσαν Sant-Anna, εἰς τὴν δούκισσαν Ἀβελίνα τὴν κόρην της καὶ τὸν καρδινάλιον Σαλβίνη. Τότε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν διαφορετικῆς καταγωγῆς, ἄγνωστοι πρὸς αὐτὴν καὶ τῶν ὁποίων αἱ τύχαι ἐμελλαν νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν ἰδικὴν της ἀπὸ ἕνα παιγνίδι τῆς θείας Προνοίας, ἠσθάνθη συγκίνησιν.

Ἡ κόμησσα Sant-Anna ἐφοροῦσε μακρὸν μᾶλλον φόρεμα, μὲ ἕνα γιαντὰ ἀπὸ ταντέλλα εἰς τοὺς ὤμους. Τὸ ὠραῖον της πρόσωπον ἐστεφάνωνεν μαλλιά ἄσπρα καὶ μαῦρα ἀκόμη, ἀρκετὰ πλούτια καὶ ὀλίγον σγουρά: τὰ ὑπερήφανα φρύδια της ἐπρόσθεταν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῶν μαύρων ματιῶν της τῶν πολὺ ζωηρῶν, καὶ τὸ αὐστηρὸν στόμα της ἔδιδε εἰς τὸ πρόσωπόν της ἀκίνησιν. Ἦτο φυσιογνωμία, τὴν ὁποίαν ἡ λύπη δὲν εἶχε καταβάλλει, ἡ ἡλικία δὲν εἶχε κάμει γλυκυτέραν. Ὁ ἀδελφός της, ὁ καρδινάλιος Σαλβίνης εἶχεν ὕψος ἀριστοκρατικόν, τὸ μέτωπον του τὸ ὑψηλὸν ἔδειχνεν εὐρεῖαν διανοίαν. Τὰ μάτια του, τὰ συνήθως χαμηλωμένα ἦσαν εὐκίνητα καὶ διαπεραστικά, τὰ ἰσχυρὰ χεῖλην του ἐφαίνοντο ὅτι ἠμποροῦσαν νὰ κρατήσουν ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ τετράγωνον σαγόνι του ἔδιδεν εἰς τὴν ὄλην φυσιογνωμίαν του ἔκφρασιν πανοῦργον.

Ἡ δούκισσα Ἀβελίνα, — Δόνα Πία, — ἦτο ἡ καλλονὴ τῆς ἀριστοκρατικῆς μερίδος, τὴν εἶχαν παρομοιάσει μὲ ὅλας τὰς Παναγίας. Εἶχε τὰ χαρακτηριστικὰ κανονικά, ἀλλ' ἡ ὁμοιότης ἐφθανε μόνον ἕως ἐκεῖ. Ἡ κίνησις τῆς φυσιογνωμίας της μαρτυροῦσε φιλαρέτκειαν, ἡ ὁποία ἐμετριάζετο ἀπὸ κάποιαν θρησκευτικὴν ἐπιρροήν.

Δὲν ἐχρειάσθη πολὺν καιρὸν ἡ Δώρα διὰ νὰ ἴδῃ τὰ χαρακτηριστικὰ σημεῖα τῶν τριῶν αὐτῶν Sant-Anna. Εἶχε τὸ περιεργον συναίσθημα ὅτι εὐρίσκετο κάτω ἀπὸ τὴν φωτιὰ πλῆθους μαύρων ματιῶν, καὶ ἠσθάνθη ἀπειρον στενοχωρίαν.

Ἡ Δόνα Τερέζα ἔδειξε καθίσματα εἰς τὰς δύο Ἀμερικανίδας, ἔπειτα ἀπευθυνομένη Γαλλικὰ εἰς τὴν κ. Καρόλ, ἐδικαιολογήθη ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπάγῃ νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ.

— Σὰς εὐχαριστῶ, κυρία, ἐπρόσθεσε μὲ ἐπισημότητα, ὅτι εἶχατε τὴν καλωσύνην νὰ δεχθῆτε τὴν πρότασιν τοῦ υἱοῦ μου. Ἐλπίζω ὅτι τὰ παιδιὰ μας θὰ εἶνε εὐτυχῆ.

— Τὸ ἐλπίζω ἐπίσης: ἔχουν ὅ,τι τοὺς χρειάζεται διὰ τοῦτο.

— Θὰ εἶνε μεγάλη θυσία διὰ σὰς νὰ δώσετε τὴν κόρην σας εἰς ἕνα ξένον.

Αὐτὸ ἐσήμαινε φυσικὰ τὴν ἀμοιβαίαν θυσίαν

— Θυσία; ὦ! μὴν τὸ πιστεύετε κυρία! εἶπε ζωηρῶς ἡ δις Καρόλ, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν πρὸς τὴν μητέρα της, ἡ ὁποία ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ὁμιλήσῃ γαλλικὰ ἠσθάνετο νευρικὴν δειλίαν. Ἡ μαμὰ ἀνεγνώρισε σχεδὸν τόσο γρήγορα, ὅσον καὶ ἐγὼ τὰς ἀρετὰς τοῦ Λέλο, ἐπρόσθεσε κυττάζουσα μὲ πανοῦργον βλέμμα τὸν ἀρραβωνιαστικὸν της. Εἶνε βεβαία ὅτι θὰ εἶνε πρότυπον συζύγου καὶ αὐτὸ τῆς ἀρκεῖ.

Ἀκούουσα ἡ κόμησσα τὸ μικρὸν ὄνομα τοῦ υἱοῦ της νὰ προφέρεται μὲ τόσην οἰκειότητα ἠσθάνθη ἐσωτερικὴν ταραχὴν, ὀργὴν δὲ καὶ υπερήφανεα ἐφούσκωσαν τοὺς ῥόθωνας της.

— Καὶ σεις, δεσποινίς, νομίζετε ὅτι θὰ δυνηθῆτε νὰ συμορφωθῆτε μὲ τὴν ζωὴν μας, μὲ τὰς συνηθείας μας; ἠρώτησεν ἡ κόμησσα Ἀβελίνα.

— Ἐκτακτὰ! Τόσον καλὰ ὅπως ἡ κόμησσα Branca, ἡ μαρκησία Τεράνη... Ἄλλοτε, δὲν λέγω τὸ ἐναντίον, ἡ Ρώμη μὲ ἐτρόμαξε, ἀλλὰ σήμερον εἶνε εὐθυμος, ζωηρὰ, ἐντελῶς κοσμοπολίτις.

Καμμιά λέξις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε ἀτυχεστέρα: ὁ Λέλο κατέβασε τὰ μάτια μὲ ἀμηχανίαν.

— Εἶνε ἀλήθεια, ἔγινε κοσμοπολίτις, εἶπεν ἡ Δόνα Τερέζα, τόσο μάλιστα, ὥστε οἱ ξένοι νομίζουν ὅτι εὐρίσκονται εἰς τὸ σπίτι τους. Γίνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν περισσότερον πρόστυχη.

— Πρόστυχη! εἶπεν ἡ Δώρα. ὦ! αὐτὸ δὲν θὰ γίνῃ ποτέ! Βλέπετε δὲν εἶνε μεγάλη καὶ ὅμως φαίνεται ἀπέραντος.

Μία ἀκτις εὐχαριστήσεως ἐφώτισε τὸ πρόσωπον τοῦ Καρδινάλιου. Ἐκύτταξε τὴν νέαν Ἀμερικανίδα μὲ ἔκφρασιν καλωσύνης.

— Ἐχετε δίκαιον, δεσποινίς, καὶ εἶνε ὁ Ἅγιος Πέτρος, τὸ Βατικανόν, ὁ ὁποῖος τὴν κάμνει ἀπέραντον.

— Εἶνε ἐπίσης τὸ Κολοσσαῖον, ὁ Ρωμαϊκὸς Φόρος, τὸ ἀνάκτορον τῶν Καισάρων, ἀπεκρίθη ἡ δις Καρόλ, μὲ τὸν εἰλικρινῆ τόνον τῆς φωνῆς της, τὸν ὁποῖον τίποτε δὲν ἠμποδίζε. Μόνον πρὸ δύο ἡμερῶν ἐνόησα ὅτι αἱ διαστάσεις δὲν κάμνουν πάντοτε τὸ μεγαλεῖον. Πρὸ τοῦ

Ὁ ἀποθανὼν ὑποστράτηγος
Ι. ΠΑΠΑΔΙΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ἀρχηγὸς τοῦ πολιτικοῦ οἴκου τοῦ βασιλεως.

ναοῦ τῆς Ἐστίας, τόσο τελεῖοι εἰς τὰς διαστάσεις καὶ τὰς γραμμὰς, αἱ οἰκίαι μας μὲ τὰ εἰκοσι πέντε πτώματα μοῦ φαίνονται ἐξαιρετικῶς μικραί.

Ἡ Δόνα Πία ἐκύτταξε μὲ ἐκπληξιν τὴν νέαν αὐτὴν, ἡ ὁποία εἶχε ἰδικὰς της ιδέας διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα καὶ ἡ ὁποία τὰς ἔλεγε μὲ τρόπον τόσο σαφῆ.

— Ἐπεσκεφθῆτε ὁλόκληρον τὴν Ρώμην; ἠρώτησε ὁ καρδινάλιος.

— Σχεδόν, καὶ συγχρόνως τὴν ἔδειξα εἰς τὸν Λέλο, ὁ ὁποῖος δὲν τὴν ἐγνώριζε διόλου. Τὸν ἀνάγκασα νὰ μοῦ διαβάσῃ σελίδες ἐπὶ σελίδων ἀπὸ τὸν ὀδηγόν. Ὄταν εἶδα ὅτι δὲν μοῦ ἀρνεῖτο, ἤρχισα νὰ πιστεύω εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν αἰσθημάτων του.

— Δὲν εἶχατε ἀδικον, ἀπεκρίθη ὁ κόμης μειδιῶν: δὲν ἔκαμα αὐτὸ ποτέ διὰ κανένα!

— Ἐνας Sant-Anna νὰ μελετᾷ τὸν ὀδηγόν μὲ σύντροπον μίαν Ἀμερικανίδα, αὐτὸ εἶνε σημεῖον τῶν καιρῶν! εἶπεν ἡ δούκισσα Ἀβελίνα, μὲ τόνον κάπως περιφρονητικόν καὶ λυπημένον.

— Εἶνε ἀλήθεια, ἀπεκρίθη ἡ συγὰ ἡ Δώρα. Ὅλα τὰ πράγματα βεβαίως εἶνε γραμμένα ἀπὸ τὴν Θεῖαν Προνοίαν.

γραμμάτων δὲν δημοσιευθῆ, αὐτὴν ἀναπληροῖ τὸ « Ἡμερολόγιον » σας, τὸ ὅποσον περιλαμβάνει ὀνόματα μεγάλα καὶ σημαίνοντα, ἀλλὰ καὶ μικρὰ καὶ ἄγνωστα, τὰ ὅποια ἴσως θὰ μεγαλώσουν καὶ θὰ δοξασθοῦν.

« Εἶνε τὸ Ἑλληνικὸν Γόθα, τὸ ὅποσον κλείει ὅλην τὴν δόξαν καὶ ὅλην τὴν εὐγένειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος τῶν εἴκοσι πέντε τελευταίων ἐτῶν. Καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἡ μόνη δόξα μας αὐτὴ καὶ ἡ πραγματικὴ μας εὐγένεια, δι' αὐτὸ δὲν ἤμποροῦμεν παρὰ νὰ εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος τὴν διεφύλαξεν εἰς τοὺς εἴκοσι πέντε τόμους του. εἰς τοὺς ὁποῖους θὰ εὕρη πηγὰς πολυτίμους ὁ Ἑλλήν ἱστορικός τοῦ μέλλοντος ».

Τώρα ποῦ ἐξεδόθη τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1910, ὄχι μόνον πιστοποιεῖ τὴν περὶ αὐτοῦ γνώμην μου, ἀλλὰ καὶ προκαλεῖ ἀληθῆ ἐκπληξιν καὶ διὰ τὴν ἐκλεκτὴν ὕλην καὶ διὰ τὰς ωραίας εἰκόνας καὶ διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐν γένει ἐκδοσιν. Ὅλοι οἱ γράφοντες καὶ αἱ γράφουσαι τῶν εἴκοσι πέντε αὐτῶν ἐτῶν εὐρίσκουν τὰς εἰκόνας των εἰς τὸ ὠραῖον λεύκωμα, ἀπὸ τὸ ὅποσον μεταφέρομεν σήμερον μερικὰς ωραίας εἰκόνας, διὰ νὰ κινήσωμεν τὴν ὄρεξιν τῶν ἀναγνωστριῶν μας εἰς ἀπόκτησίν του.

Κ. Π.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΡΓΑΤΙΔΩΝ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Οἰκ. καὶ Ἐπαγγ. Σχολῆς θέλον νὰ συντελέσῃ εἰς ὅσον τὸ δυνατόν ἀρτιωτέραν μὲρῶσιν τῶν τε μαθητῶν τῆς Σχολῆς ὡς καὶ ἐν γένει τῶν κοριτσιῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων, προέβη εἰς σύστασιν βιβλιοθήκης, ἀποτελουμένης ἀπὸ βιβλία ἀνταποκρινόμενα καὶ εἰς τὸν μορφωτικὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν μαθητριῶν.

Ἔργα ἱστορικά, διηγήματα, μελέται, ταξιδιῶν παραμύθια, ποιήματα, ἔργα γραμμένα εἰς γλῶσσαν ὁμαλὴν καὶ καταληπτὴν, προσφερόμενα εἴτε ὑπὸ ἐκδοτῶν, εἴτε καὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν γίνονται δεκτὰ μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἐλπίζομεν, ὅτι καὶ αἱ ἀναγνώστριάς μας θὰ θελήσουν νὰ παράσχουν τὴν πολύτιμον συνδρομὴν των εἰς τὸ ἔργον μας, ἀποστέλλοντες τοιαῦτα βιβλία εἰς τὰ γραφεῖα τῆς σχολῆς, ὁδὸς Ὀμήρου ἀρ. 24.

ΠΑΡΟΧΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Οἰκ. καὶ Ἐπαγγ. Σχολῆς συνέστησεν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Σχολῆς (ὁδὸς Ὀμήρου 24) τμήμα παροχῆς ἐργασίας, τὸ ὅποσον φροντίζει περὶ τοποθετήσεως πάσης γυναικὸς ἐπιθυμοῦσης νὰ ἐργασθῆ εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας κλάδους: Γραμματέων, ὑπαλλήλων, καὶ λογιστριῶν εἰς τραπεζὰς καὶ ἐμπορικὰ καταστήματα, παιδαγωγῶν, διδασκαλισσῶν, οἰκονόμων, γυμναστριῶν, ζωγράφων, ξυλογράφων καὶ ξυλογλυπτριῶν, ἀνθοποιῶν, ραπτριῶν καὶ κοπτριῶν ἀσπρρορροῦχων καὶ φορεμάτων ὠραὶ ἐπισκέψεως τοῦ γραφείου ἀπὸ 10 — 11 καθ' ἑκάστην.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΚΑΙ ΚΟΥΖΙΝΑ

Τὰ φρούτα, τὰ νωπά, εἶναι ξηρὰ πλέον καὶ τὴν μονοτονίαν των διακόπτουν τὰ μήλα, τὰ πορτοκάλια καὶ τὰ μανταρίνια. Τὰ τελευταῖα αὐτὰ εἶναι ἀπὸ τοὺς καρπούς, τοὺς πλέον στομαχικούς καὶ ὑγιεινούς, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως, τὰ μανταρίνια καὶ πορτοκάλια νὰ τρώγονται πρὸ τοῦ φαγητοῦ. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Ἀμερικὴν τὰ πορτοκάλια ροφῶνται πρὸ τοῦ φαγητοῦ ὡς ὀρεκτικὰ τοῦ στομάχου τὸν ὅποσον πλύνουν καὶ καθαρίζουν ἀπὸ τὰς τοξίνους, καὶ κάμνουν ἔπειτα εὐπεπτον τὴν τροφήν. Μετὰ τὸ φαγητὸν τὰ πορτοκάλια ἐμποδίζουν τὴν χώνευσιν. Τὰ πορτοκάλια πρέπει νὰ εἶναι βαρεῖα καὶ λεπτόφλουδα, διὰ νὰ εἶναι καλὰ.

Μὲ τὰ πορτοκάλια κατασκευάζομεν ὠραῖα γλυκὰ καὶ κομπόστες καὶ γλυκίσματα.

Γλυκίσμα πορτοκαλλίων. Ἀφαιρεῖτε τὸ λευκὸ ἐξωτερικὸ φλοῦδι, κόβετε τὸ πορτοκάλι εἰς ἕξ ἢ ὀκτὼ κομμάτια καὶ βγάζετε τὰ κουκούτσια. Τὰ βουτῶτε καὶ τὰ ἀφίνετε 1—2 ὥρας εἰς σιρόπι δεμητό. Ἐπειτα τὰ βουτῶτε εἰς ἐλαφρὸν χυλόν, τὰ τηγανίζετε μὲ φρέσκο βούτυρο καὶ τὰ σερβίρετε μὲ σιρόπι ἀρωματισμένο μὲ τὸ φλοῦδι των, μὲ ροῦμι καὶ ζάχαρι κρυσταλλωμένη.

Πορτοκάλια γλυκὰ. Τὰ καθαρίζετε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ κόκκινον φλοῦδι καὶ τὰ βάζετε νὰ βράσουν ὀλόκληρα. Ἐπειτα τὰ βάζετε εἰς κρύον νερό, τὸ κόπτετε εἰς ὀκτὼ ἢ δέκα κομμάτια τὸ βρασμένο πορτοκάλι, ἀφαιρεῖτε τὰ χονδρὰ πεττιὰ ἀπὸ μέσα, καὶ εἰς τὸ νερὸ ποῦ ἐβράσθησαν τὰ πορτοκάλια, δένετε μὲ ζάχαρι σιρόπι, τὸ ἀφίνετε, νὰ κρῶσῃ καὶ ἔπειτα ρίπτετε τὰ πορτοκάλια καὶ τὰ ἀφίνετε εἴκοσι τέσσαρας ὥρας. Τὴν ἄλλην ἡμέραν ξαναβράζετε τὸ σιρόπι, ὥστε νὰ δέσῃ καλὰ καὶ ἐπαναλαμβάνετε ἀκόμη μιὰν φορὰν τὸ ἴδιον. Ἐὰν τὸ ἐπαναλάβετε, ἕως ὅτου νὰ κρυσταλλωθῆ ἡ ζάχαρι, τότε κάμνετε κόντιτα πορτοκαλλίων.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ διδάκτωρ διακεκριμένη τῆς φιλολόγας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου, ἀναλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν νεανίδων εἰς ἀνώτερα ἑλληνικὰ μαθήματα. Προπαρασκευάζει μαθητρίδας δι' ἐξετάσεις ἀπολυτηρίους Γυμνασίου καὶ ἐν γένει εἰς ἀνωτέραν φιλολογικὴν μὲρῶσιν. Συνιστᾶται θερμότατα παρ' ἡμῶν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Ὁ καλλίτερος τρόπος ἐξασκήσεως τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὰς μητέρας εἰς τὸ πατριωτικὸν αἶσθημα εἶναι ἡ ἐκ τῶν μικρῶν οἰκονομιῶν των ἀγορὰ Δαχλείων τοῦ Ἑθνικοῦ στόλου, ἀπὸ τὰ ὅποια καὶ αὐταὶ καὶ ἐκεῖνα εἰμποροῦν νὰ ἐλπίζουν μέγα κέρδος.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ τελείως κατηρητιμένη, συνιστομένη θερμότατα ἀπὸ ἡμῶν ζητεῖ παραδόσεις. Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Ἐνοικιάζεται ΠΙΑΝΟ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νεααρίνου, ἀριθ. 16.